

Από τον Πρόεδρο
Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην
Πρώτη Προεδρία

Άγιοι για όλες τις εποχές

Έχω αναμνήσεις παιδικής ηλικίας από ένα μέρος του κόσμου, που ήταν εξαιρετικά όμορφο σε κάθε μία από τις τέσσερις εποχές του χρόνου. Κάθε μήνας που περνούσε ήταν λαμπρός και θαυμάσιος. Κατά τη διάρκεια μίας τέλειας ημέρας του χειμώνα, απάτητο χιόνι κάλυπτε τα βουνά και τους δρόμους της πόλης. Η άνοιξη έφερνε βροχές που καθάριζαν και προκαλούσαν στα δέντρα και στα φυτά να μπουμπουκιάζουν, να βγάζουν φύλλα και να ανθίζουν. Ο λαμπρός ήλιος έλαμπε στον γαλήνιο, γαλάζιο ουρανό το καλοκαίρι. Και το θαυματικό φθινόπωρο μεταμόρφωνε τη φύση σε λαμπρές αποχρώσεις του πορτοκαλί, του κίτρινου και του κόκκινου. Όταν ήμουν παιδί, αγαπούσα κάθε εποχή και ακόμη αυτή τη στιγμή αγαπώ τα χαρακτηριστικά και τη μοναδικότητα της καθεμιάς.

Έχουμε εποχές στη ζωή μας επίσης. Μερικές είναι ζεστές και ευχάριστες. Άλλες δεν είναι. Μερικές από τις ημέρες στη ζωή μας είναι τόσο όμορφες όσο οι εικόνες στο ημερολόγιο. Ωστόσο υπάρχουν ημέρες και περιστάσεις που προκαλούν ψυχικό άλγος και μπορούν να φέρουν στη ζωή μας βαθιά συναισθήματα απόγνωσης, δυσαρέσκειας και πικρίας.

Είμαι βέβαιος ότι κάποια στιγμή όλοι έχουμε σκεφθεί ότι θα ήταν καλό να εγκατασταθούμε σε έναν τόπο γεμάτο μόνον με ημέρες τέλειες εικόνες εποχών και

να αποφεύγουμε τις δυσάρεστες στιγμές στο μεταξύ.

Εντούτοις αυτό δεν είναι δυνατόν. Ούτε είναι επιθυμητό.

Καθώς εξετάζω τη δική μου ζωή, είναι προφανές ότι πολλές από τις φορές της πιο μεγάλης ανάπτυξης έχουν έλθει σε εμένα κατά τη διάρκεια του περασμένου μέσω θυελλωδών εποχών.

Ο πάνσοφος Επουράνιος Πατέρας μας γνώριζε ότι για να αναπτυχθούν τα τέκνα Του στα όντα που είχαν σχεδιαστεί να γίνουν, θα έπρεπε να βιώσουν εποχές αντιξοότητας κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στη θνητότητα. Ο προφήτης Λεχί του Βιβλίου του Μόρμον είπε ότι χωρίς αντίθεση «η δικαιοσύνη δεν θα μπορούσε να υπάρξει» (Νεφί Β΄ 2:11). Όντως, είναι η πίκρα της ζωής η οποία μας επιτρέπει να αναγνωρίζουμε, να συγκρίνουμε και να εκτιμούμε τη γλυκύτητά της (βλέπε Δ&Δ 29:39, Μωυσή 6:55).

Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ το έθεσε ως εξής: «Όλα τα νοήμονα όντα που έχουν στεφθεί με το στέμμα της δόξας, της αθανασίας και της αιώνιας ζωής πρέπει να διέλθουν κάθε δοκιμασία που καθορίστηκε για όλα τα νοήμονα όντα να διέλθουν, για να κερδίσουν τη δόξα και την υπερύψωσή τους. Κάθε συμφορά η οποία μπορεί να επέλθει στα θνητά όντα θα την υποστούν... για να τα προετοιμάσει να απολαύσουν την παρουσία του Κυρίου... Κάθε δοκιμασία

και εμπειρία που έχετε διέλθει, είναι απαραίτητη για τη σωτηρία σας». ¹

Το ερώτημα δεν είναι εάν θα βιώσουμε εποχές αντιξοότητας, αλλά πώς θα ξεπεράσουμε τις καταιγίδες. Η μεγάλη μας ευκαιρία κατά τη διάρκεια των συνεχώς μεταβαλλόμενων εποχών της ζωής είναι να δώσουμε προσοχή στον πιστό λόγο του Θεού, επειδή η συμβουλή Του είναι σχεδιασμένη όχι μόνον για να μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τις καταιγίδες της ζωής, αλλά επίσης να μας οδηγήσει πέρα από αυτές. Ο Επουράνιος Πατέρας μας έχει δώσει τον λόγο Του μέσω των προφητών Του — πολύτιμη γνώση σχεδιασμένη να μας οδηγήσει μέσα από τις δυσκολίες των δύσκολων εποχών προς την απεριγράπτη αγαλλίαση και το λαμπρό φως της αιώνιας ζωής. Είναι ένα σημαντικό μέρος της εμπειρίας της ζωής μας να αναπτύξουμε δύναμη, κουράγιο και ακεραιότητα για να δώσουμε προσοχή στην αλήθεια και στη χρηστότητα παρά τα αλλεπάλληλα πλήγματα που μπορεί να βιώνουμε.

Εκείνοι οι οποίοι έχουν εισέλθει στα νερά του βαπτίσματος και έλαβαν τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, έχουν θέσει τα πόδια τους στο μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού και έχουν επιφορτισθεί να ακολουθούν σταθερά και με πίστη τα βήματα του Σωτήρος μας.

Ο Σωτήρας δίδαξε ότι ο ήλιος θα ανατείλει «επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδικούς» (Κατά Ματθαίον 5:45). Μερικές φορές δεν μπορούμε να κατανοήσουμε γιατί δύσκολα, ακόμη και άδικα πράγματα συμβαίνουν στη ζωή. Όμως, ως οπαδοί του Χριστού επαφίεμεθα στο ότι εάν «ψάχν[ουμε] επιμελώς, προσευχ[όμαστε] διαρκώς και πιστεύ[ουμε]... όλα θα συνεργαστούν για το καλό [μας], αν βαδίζ[ουμε] ορθά» (Δ&Δ 90:24. Η πλάγια γραφή προστέθηκε).

Ως μέλη της Εκκλησίας Του, ως Άγιοι, υπηρετούμε περιχαρώς και προθύμως σε όλες τις καιρικές συνθήκες και σε όλες τις εποχές. Και καθώς το κάνουμε, η καρδιά μας γεμίζει με αγία πίστη, θεραπευτική ελπίδα και επουράνια χριστιανική αγάπη.

Εντούτοις, θα πρέπει να διέλθουμε μέσω όλων των εποχών — τόσο ευχάριστων όσο και επώδυνων. Όμως ανεξαρτήτως εποχής, ως οπαδοί του Ιησού Χριστού, θα βασιζόμαστε σταθερά την ελπίδα μας σε Εκείνον καθώς θα βαδίζουμε προς το φως Του.

Εν ολίγοις, είμαστε Άγιοι του Θεού, αποφασισμένοι να μάθουμε για Εκείνον, να Τον αγαπήσουμε και να αγαπήσουμε τον συνάνθρωπό μας. Είμαστε προσκυνητές στην ευλογημένη οδό της ιδιότητας του μαθητού και θα βαδίζουμε ακλόνητα προς τον επουράνιο σκοπό μας.

Επομένως, θα πρέπει να είμαστε Άγιοι την άνοιξη, το καλοκαίρι, το φθινόπωρο και τον χειμώνα. Ας είμαστε Άγιοι για όλες τις εποχές.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 261–62.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Η Πρώτη Προεδρία έχει διδάξει: «Ορισμένες από τις μεγαλύτερες ομιλίες κηρύττονται με το ψάλσιμο ύμνων (*Hymns*, ix). Καθώς συζητάτε αυτό το μήνυμα, σκεφτείτε το ενδεχόμενο να τραγουδήσετε με αυτούς που διδάσκετε έναν από αυτούς τους ύμνους ή ένα άλλο τραγούδι σχετικό με την αντοχή στην αντιξοότητα: «Θεμέλιο γερό» (σελ. 6), “The Lord Is My Shepherd” (αρ. 108) ή «Όλοι εμπρός μαζί» (σελ. 10). Εάν αισθάνεστε προτροπή, μοιραστείτε μία στιγμή, όταν μία θυελλώδης εποχή στη ζωή σας κατέληξε να είναι ευλογία.

ΝΕΟΙ

Κατόρθωσα να αφήσω τη θλίψη μου

Από τον Γιουάν Ζου

Όταν οι φίλοι μου, ο αδελφός Τσεν και η σύζυγός του βαπτίσθηκαν στον τομέα μας, ήμουν περιχαρής. Έναν χρόνο μετά το βάπτισμά τους, επισφραγίσθηκαν στον ναό και ο γιός τους, που είχε πεθάνει πριν προσχωρήσουν στην Εκκλησία, επισφραγίσθηκε με αυτούς. Ήταν θαυμάσιο να βλέπεις τους Τσεν να μεγαλώνουν στο Ευαγγέλιο.

Κατόπιν ο αδελφός Τσεν σκοτώθηκε σε αυτοκινητικό δυστύχημα το επόμενο έτος. Μετά το δυστύχημα, ο θάνατός του φαινόταν να είναι πάντα στον νου μου και συχνά στοίχειωνε τα όνειρά μου. Ξυπνούσα με δάκρυα και αναρωτιόμουν ξανά και ξανά: «Γιατί; Γιατί ο Κύριος επιτρέπει να συμβεί αυτού του είδους η τραγωδία; Γιατί ένα τέτοιο πράγμα πρέπει να συμβεί σε αυτήν την όμορφη οικογένεια;» Μία ημέρα, ενώ πάλευα με

αυτές τις ερωτήσεις, πήρα ένα εγχειρίδιο μαθημάτων και διάβασα αυτά τα λόγια από τον Πρόεδρο Σπένσερ Κίμπαλ (1895–1985):

«Αν κοιτούσαμε την θνητότητα ως το σύνολο της ύπαρξης, τότε ο πόνος, η θλίψη, η αποτυχία και η μικρή ζωή θα ήταν μια καταστροφή. Όμως, εάν θεωρήσουμε ότι η ζωή είναι κάτι το αιώνιο που εκτείνεται μακριά στο προηγμένο παρελθόν και στο αιώνιο μεταθανάτιο μέλλον, τότε όλα τα γεγονότα μπορούν να τεθούν στη κατάλληλη προοπτική...

»Δεν εκτιθέμεθα σε πειρασμούς για να δοκιμάσουμε τη δύναμή μας, στην ασθένεια ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε υπομονή, στον θάνατο ώστε να μπορέσουμε να γίνουμε αθάνατοι και να δοξασθούμε;»¹

Εκείνη τη στιγμή αποφάσισα να αφήσω τη θλίψη μου και να εξετάσω το υπεσχημένο και πιθανό μέλλον. Είδα με τις σκέψεις μου τον αδελφό Τσεν με ευτυχία να ενώνεται εκ νέου με την οικογένειά του. Αυτό το θέμα μού έφερε ειρήνη. Γνωρίζω ότι ο Επουράνιος Πατέρας

θα μας δώσει τη σοφία και το κουράγιο να αντιμετωπίσουμε αντιξοότητες.

Ο συγγραφέας είναι από την Ταϊβάν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 15.

ΠΑΙΔΙΑ

Υπηρέτηση σε όλες τις εποχές

Ο Πρόεδρος Ούχτντορφ διδάσκει ότι θα πρέπει να «υπηρετούμε περιχαρώς και προθύμως σε όλες τις καιρικές συνθήκες και σε όλες τις εποχές». Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που μπορείτε να υπηρετείτε τους άλλους κατά τη διάρκεια του χειμώνα; Ποιοι είναι μερικοί τρόποι που μπορείτε να υπηρετείτε κατά τη διάρκεια της άνοιξης; Τι θα λέγατε για το καλοκαίρι και το φθινόπωρο; Γράψτε τις ιδέες σας για κάθε εποχή. Μπορείτε, αν θέλετε, να προσπαθήσετε να χρησιμοποιήσετε μία από τις ιδέες σας αυτόν τον μήνα!

Πίστη, Οικογένεια, Ανακούφιση

Αυτοδυναμία

Μελετήστε με προσευχή αυτό το υλικό και κατά την κρίση σας, συζητήστε το με τις αδελφές που επισκέπτεστε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις, για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της δικής σας ζωής. Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίετε στο reliefsociety.lds.org.

Αυτοδυναμία είναι η ικανότητα, η δέσμευση και η προσπάθεια να παράσχουμε τα απαραίτητα για την πνευματική και εγκόσμια ευημερία του εαυτού μας και των οικογενειών μας.¹

Καθώς μαθαίνουμε και εφαρμόζουμε τις αρχές της αυτοδυναμίας στο σπίτι μας και στην κοινωνία μας, έχουμε ευκαιρίες να φροντίσουμε τον φτωχό και τον έχοντα ανάγκη και να βοηθήσουμε άλλους να γίνουν αυτοδύναμοι, ώστε να μπορούν να υπομείνουν καιρούς αντιξοότητας.

Έχουμε το προνόμιο και το καθήκον να χρησιμοποιήσουμε την ελευθέρα βούλησή μας για να γίνουμε αυτοδύναμοι πνευματικώς και εγκοσμίως. Μιλώντας για την πνευματική αυτοδυναμία και την εξάρτησή μας από τον Επουράνιο Πατέρα, ο Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, έχει διδάξει: «Μεταστρεφόμαστε και γινόμαστε πνευματικώς αυτοδύναμοι καθώς ζούμε με προσευχή τις διαθήκες μας — μέσω της επάξιας συμμετοχής στη μετάληψη, όντας άξιοι ενός εγκριτικού ναού και με το να θυσιάζομαστε να υπηρετούμε άλλους».²

Ο Πρεσβύτερος Χέιλς μάς συμβούλευσε να γίνουμε αυτοδύναμοι εγκοσμίως, «το οποίο περιλαμβάνει να λάβουμε τριτοβάθμια εκπαίδευση ή επαγγελματική εκπαίδευση,

το να μάθουμε ένα επάγγελμα και να ζούμε εντός των οικονομικών δυνατοτήτων μας. Με την αποφυγή χρεών και αποταμιεύοντας χρήματα, προετοιμαζόμαστε για πλήρους απασχόλησης υπηρεσία στην Εκκλησία στο μέλλον. Ο σκοπός τόσο της εγκόσμιας όσο και της πνευματικής αυτοδυναμίας είναι να θέσουμε τον εαυτό μας σε ασφαλή κατάσταση, ούτως ώστε να μπορέσουμε να βοηθήσουμε άλλους που έχουν ανάγκη».³

Από τις γραφές

Κατά Ματθαίον 25:1–13, Προς Τιμόθεον Α΄ 5:8, Άλμα 34:27–28, Διδαχή και Διαθήκες 44:6, 58:26–29, 88:118

Από την Ιστορία μας

Αφού οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών είχαν συγκεντρωθεί στην κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, η οποία ήταν μία απομονωμένη έρημος, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ ήθελε να ακμάσουν και να εγκαταστήσουν μόνιμες κατοικίες. Αυτό σήμαινε ότι οι Άγιοι χρειάζονταν να αποκτήσουν δεξιότητες που θα τους επέτρεπαν να γίνουν αυτάρκειες. Σε αυτή την προσπάθεια, ο Πρόεδρος Γιανγκ είχε μεγάλη εμπιστοσύνη στις ικανότητες, τα talέντα, την πίστη και τη θέληση των γυναικών και τις ενεθάρρυνε σε ειδικά εγκόσμια καθήκοντα. Μολονότι τα

ειδικά καθήκοντα των αδελφών της Ανακουφιστικής Εταιρείας είναι συχνά διαφορετικά σήμερα, οι αρχές παραμένουν σταθερές:

1. Μάθετε να αγαπάτε την εργασία και αποφεύγετε την οκνηρία.
2. Αποκτήστε πνεύμα αυτοθυσίας.
3. Αποδεχθείτε προσωπική ευθύνη για πνευματική δύναμη, υγεία, εκπαίδευση, απασχόληση, οικονομικά, τροφή και άλλα αναγκαία για τη διατήρηση της ζωής.
4. Προσευχηθείτε να έχετε πίστη και θάρρος να υπομείνετε τις δυσκολίες.
5. Ενδυναμώστε άλλους που χρειάζονται αρωγή.⁴

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 6.1.1.
2. Ρόμπερτ Χέιλς, «Ελθόντες εις εαυτόν: Η μετάληψη, ο ναός και θυσία στην υπηρετηση» *Λιαχόνα* και *Ensign*, Μάιος 2012, 34.
3. Ρόμπερτ Χέιλς, «Ελθόντες εις εαυτόν», 36.
4. Βλέπε *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 51.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Πώς μπορώ να βοηθήσω τις αδελφές που φροντίζω να βρουν λύσεις στις εγκόσμιες και πνευματικές τους ανάγκες;
2. Αυξάνω την πνευματική μου αυτοδυναμία μέσω της προετοιμασίας για τη μετάληψη και της θυσίας για υπηρετηση;